

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. De ordinaria & extraordinaria ægrotantium oratione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

ad morbos nostros curados veniret: quemadmodum ipse per suum Prophetam dicit: *h Spiritus Domini unxit me: ad annuntiandum mansuetis misit me, ut mederer contritis corde, ut consolarer omnes lugentes, & darem eis coronam pro cinere, oleum gaudii pro luctu.* Ex quo apparet, merito dixisse Ecclesiast. *i fili, in tua infirmitate ne despicias te ipsum: sed ora Dominum, & ipse curabit te;* quasi dixerit, cum fueris aegrotus, ne deficias animo, aut diffidas, sinens te absque remedio mori: sed attende, infirmitatem excitatricem esse orationis: confidenter autem orans fructum ipsa experientia percipies.

§. 3. De ordinaria & extraordinaria aegrotantium oratione.

SE D quoniam multi difficilem existimant orationis exercitationem in aegritudine; eod quod *k corpus, quod corrumpitur, aggrauet animam;* dolores attentionem cordis auferant, & affectuum feruorem heberent: operae pretium erit ostendere, quibus modis suauiter, & vtiliter id fieri possit. Est autem praemittendum duplicem esse orationis modum: alterum ordinarium, alterum extraordinarium: extraordinaria oratio, industriae nostrae parum, diuinae gratiae plurimum habet: nam ipsemet **D E V S**, fidei mysteria ita manifestat, quasi depicta essent in aliqua imagine, aut in libro Scripturae; aut quasi Magister discipulum instruens, aut amicus familiariter cum amico loquens, eique sua arcana reuelans: ita ut homo non aliud faciat, quam aspicere, legere, vel audire quod illi ob oculos proponitur, & quo valde delectetur. & hac ratione solet **D E V S D. N.** donum orationis magnis aliquibus suis amicis in aegritudine communicare: idque ob aliquam ex tribus causis. *vel*, quod tunc sit maior eorum necessitas; minor verò ad orandum facultas, ob debilitatas vires; *aut*, quod, ad tale donum suscipiendum, magis tunc sint dispositi; eod quod carnis insolentiae magis tunc sint mortificatae; ipsique euulsi a rebus huius vitae, & suae miseriae reparatori addicti magis & coniuncti; *aut* denique, quod ipsemet **D E V S** praestare tunc velit officium veri amici, cum videamus, consueuisse amicos, aegritudinis tempore, ad amicos accedere, illis consolari: & ita apud eos haerere, ut à lecto, in quo iacent, non discedant: imò si opus est, ipsum lectum & puluinar substernant, cibumque ipsum in os ponant; & omne solatium offerant, quod in illis angustijs possunt. Ita supremus noster **D E V S**, misericordiae suae visceribus, aegrotanti amico compatitur; visitat internè, comitatur ac magnam illustrationum sensuumque spiritualium abundantia recreat: quibus crucis lectum, in quo iacet, emolliit, & sternit, iuxta illud Psalmi: *I Dominus opem feret illi, super lectum doloris eius: uniuersum stratum eius versabit in infirmitate eius:* quasi dixerit: tu Domine stabis propè lectum eius, eum in suis doloribus consolans; & quasi eius infirmarius illi ministrabis: atque ita illum recreabis.

h Isai. 61. 1.

i Ecc. 3. 9.

k Sap. 9. 15.

Extraordi-
naria infir-
morum ora-
tio.

Tres eius
causae.

l Psal. 40. 4.

creabis, ut ægritudinis duritiem, ac gravitatem non sentiat. Et quemadmodum infirmus in his occasionibus non aliud facit, quam molli & blando lecto uti, quem infirmarius illi sternit; ita in hoc modo orationis, non aliud facit, quam favorem & studium Christi accipere, quod Sanctus Dionysius vocat, *paci divina*. est tamé magna fœlicitas, res ad eò diuinas sustinere: quia idiuvat ad humanas miseras cù læticia tolerandas. Quod licet nō cadat sub nostris meritis: potest tamen ægrotus sese disponere, ad illud in eò gradu suscipiendum, quo ei expediet. adhibendo scilicet patientiam, & resignationem sui ipsius in infirmitatis laboribus; & reliquas virtutes, quæ in ea exercentur: nominatim verò ordinariæ orationis exercitia, quæ omnibus possunt esse communia.

Quæ *ordinariam* orationem potest ægrotus varijs modis habere, non tam prolixis intellectus ratiocinationibus, ac meditationibus; quam accessis affectibus, & virtutum actibus: suppositâ memoriâ & notitiâ aliquarum veritatum, quas fides reuelavit; & alias, aut legit, aut meditatus est, aut ipso tempore legere potest librum aliquem, aut alium legentem audire; & ex ea lectione bolum aliquem sumere, quò ipsa consideratio magis excitetur; affectusque deuotionis, petitiones & colloquia, cum ipso Domino nostro extimulentur: intuendo illum, ut præsentem nunc in cælo, in throno gloriæ suæ; nunc in lecto & throno crucis; iam propè ipsum ægotantem & ad caput eius: siquidem reuera, quæ Deus est, omnibus, quæ ipse ægrotus facit, aut patitur, est præsentissimus: & omnipotentia sua illi, ut auxilietur, assistit. Quare ex ipso lecto potest ægrotus ipsum Dominum demissè salutare, siue in cælo existentem, siue in crucis lecto pendentem: & alias potes eundem salutare, & cum eo comminutus colloqui: oratio enim ad vtramque manum potest adaptari. quæ salutationes & colloquia prolixa esse non debent, sed breuia; vel medium enim verbum Deo, qui omnia nouit, sufficit. in cuius auribus dulcius sonant feruentia desideria, quam prolixa ratiocinationes. Quare ad hanc rem aptissima sunt orationes, quæ appellantur *iaculatoriæ*, quoniam citissimè tanquam hasta & sagittæ, à corde iaculata, volant in cælum, & comparent ante Dei tribunal: nec, nisi expedito bene negotio, redeunt: eò quòd fundantur ab homine infirmo, contrito, & humiliato, orante in fide, & fiducia, & charitate; & sic exercente tres hæc virtutes Theologicas, quæ plus cæteris feruoris & efficacitatis orationi tribuunt. Huius rei praxim subiiciemus paulatim in aliquibus Scripturæ Sacræ exemplis, in quibus ea est perfectè depicta, ac delineata.

Ægrotus ad eam se disponere potest.

Ordinaria oratio.

Iaculatoria orationes.